

[Kjær.]

Ejendomspriserne i de paagældende Kommuner. Jeg har saa godt som muligt undersøgt disse Forhold, og der foreligger ikke noget for mig, der beviser, at Ejendomspriserne skulde være lavere i de Oplandskommuner, hvortil der sædvanlig flyttes, end de er det i de Købstadkommuner, hvorfra der flyttes. Og hvis det er rigtigt, at det er cirka det samme, saa vil den Sammenligning, som jeg foretog, være baade rimelig og rigtig, saa er de Størrelser, jeg sammenlignede, ikke inkommensurable, men i høj Grad kommensurable.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Med Hensyn til at hjælpe visse Kommuner, hvor der er en høj Skat, har jeg allerede sagt, at dette kan være naturligt, men jeg har yderligere sagt, at jeg tror ikke, dette Lovforslag vil bevirke, at dette ikke bliver naturligt ogsaa i Fremtiden. Jeg har i øvrigt heller ikke udtalt mig imod, at visse Udgifter skulde fjernes fra Kommunerne; jeg har slet ikke udtalt mig derom, men det vil vides, at vi fra konservativ Side meget vel kan tænke os at trække visse Udgifter ud af den kommunale Ligning overhovedet og overføre dem til Statsligning paa en eller anden Maade, fordi det faktisk er Staten, der bestemmer, at disse Udgifter skal finde Sted.

Med Hensyn til Erhvervsbeskatningen beklager jeg, at Ministeren positivt har udtalt sig imod at give et vist Fradrag. Jeg mener, at dette Fradrag skal gives til alle, uden Hensyn til om de er selvstændige næringsdrivende eller Funktionærer. Jeg tror ikke, det vil betyde saa forfærdelig meget for hverken den ene eller den anden af Kommunerne, men det vil gøre det lettere, og det vil naturligvis ogsaa i visse Tilfælde, navnlig for de mindre Skatteydere, være en vis Besparelse i Skat.

Endelig til Slut et Par Ord om det at passe paa, at Loven holdes. Det er mig uforstaaeligt, at et Ministerium mener at kunne lade sidde paa sig, at en Rigsdagsmand Gang paa Gang siger her fra Folketingets Talerstol, at i en Række Kommuner lignede der ulovligt, og har nævnt Kommunerne efter den Skatteskala, jeg havde liggende for mig. Det er uforstaaeligt, at man ikke reagerer heroverfor, men siger: Kom med en Klage! Hvad har vi en Administration til? Vel dog til at undersøge, om Ting, der bliver sagt herfra, er rigtige

eller urigtige, og jeg har, som sagt, hverken i Udvalget eller noget andet Sted mødt en virkelig Indsigelse mod den Paastand, at der i en Række Kommuner lignede ulovligt. At saa Byraadene i kommende Tilfælde skal give deres Samtykke til Ligningen, har ingen reel Interesse. Det, der maatte være det afgørende, var, at Ministeriet skulde anerkende denne Ligning.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg maa, som jeg maatte i Fjor under denne Sags Behandling, henvise til at gaa den Vej, som Loven anviser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det er en ganske formalistisk Betragtning. Jeg gentager: Kan Ministeren fremføre en eneste Udtalelse gaaende ud paa, at jeg ikke har Ret, naar jeg siger, der lignede ulovligt? Jeg tror ikke, det vil kunne gøres. Jeg tror heller ikke, Ministeren selv tør benægte, at der lignede ulovligt, og saa maa jeg da virkelig hævde, at det er at vende Tingene paa Hovedet at sige, at man skal fremkomme med en Klage, naar Ministeren inderst inde føler, at den Paastand, der her fremsættes, er rigtig.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg maa stadig have Lov til at henvise til, at man henvende sig til Indenrigsministeriet om det, saa skal Sagen blive behandlet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg henvender mig herved til Indenrigsministeriet og tillader mig at meddele, at der lignede ulovligt i en Række Kommuner. Ærbødigst, Korsgaard.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. P. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.